

Basso

BIBLIOTECA
DEL
LICEO MUSICALE
DI
Bologna

Basso 2°

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש חלולים

היה קצומו ודומי הנסגב כמה משוק סלם ובו עומה חיל יא
וקורא פס בחטובות יא

גם בייסודי יא

גם

מתחול גם מלמס: גם מאז עתה לי אחז האלהים ויחנני להבין ולהורו בחכמת
המובילה רבתי ונעודי בחכמותי ברוך מדעשי בקרבי המתעמסה נפשי לקחת
מראשית כל תרומת קול להורות לרכב בערכות בקול רנה ותודה כי זה קול האר' לכבד
את ה' כמה מהנאה חים אלהים ברכתו ויהי ה' למסע לי ויתן כפי חזיונות חרסות אשר
עשיתי בסר' ריקנותי בקולות ערכות בעימות בויחן כנוח עלי הרוח מיוחד לי זמני מסון
ולמעשים טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוססתי הסתרלות להגדיל מחזורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק גבול להרבה מהם בדר' המוסרית לכבוד
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מליץ תבחיץ ואחרי אשר חנני ה' לחיות כנועם ולהביא קולי
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבפנים אשר עשה לי את הנפס הזאת ולפולס אורני ויהנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצתם אפנה להקריב על מזבחת מנחת תודה זו ויאמר
פיני וארא כי טוב תתי את דורי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אהנם
יודע כל מער עמך כמה מעלות טובות לגבד אשר רדכו בסודה כבודך ואהנם קלם יודע
והדרך מוכב ארצה וראשו מגיש המתימה וגם סלסלת יחסך נודע למסגב העומה בסמית
אור התפאר והעוז כי על כן בחרתי הסתושף בכל יפעך ונחתי תהודך עליו ועל פני יתי
מסך כי להיותי קסור בעבודות החסדים והטובות אשר גמלני מלך מלך גמלני עליו הס
הארץ נע אספרם מחול ירכו רחמי יאמר לעצמי לכבד מלכודי וסדק הקרכלני זס בלילך
אר' ומעירי אהר' זאת נעוד כי כמה פעמים במחקר יבפתי ומנחתי וזכרתי עמורי
הסיר בספתי רננות ואם כן איפה מתך הקול ומידך נתתי לך יהנה כי כן זאת מנחתי
כתונה נתונה סלוחים אליך מאור ואריר וכמה סירתחקן תוקר נא בעימך וימין תספדת
וענותך תרבה ויהי כאשר ירים בשח יחלקלה בסכר פנים ופוח יהללה בספרים
ותהי כפאת חן בעיני כל רואיה ויהנה עורני מדבר אפרס את כפי אל ה' בצלותי ובבקתי
יפרס עליך ככת שרובו וירומחך לרסת מסכנות ההצלחה ויחלל עליך ועל כל באי ארץ
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משה מאנטובס יוס רח חסון הסגב

כובר מהבהה לאר'

הנעיר מלמה מהארומים

א ב ג ד

שיר • לְמַלְאֲכֵי חַסֵּד • חֲסִיד מֶרֶם לְכַבֵּדוֹ חֵסֶד מְלֵאכֵי • הֵן הַקֶּטֶן בְּכִי מֵחַ
גִּדְּלָהּ חֲמֵס בְּאֶהְיֶי מֵחַ • יִדְּרֵן הַמִּקְסִית
לְשֵׁי תִקְוָה :

כָּל תּוֹשֵׁעֵי כְּנֹד וְתוֹךְ אֲבֵל
חַיִּים שְׂאֵו וּמִרְחָם חֲשִׁיבו
בְּנֵן תְּרוּעַת קוֹל וּשְׂרֵחַ קִשְׁיֵבו
בֶּל בְּעֵלֵי חֲסִיד נְעִימֵי חֶבֶל :

כִּי תַעֲרֹב לֹאֵל כַּמְנַחַת חֶבֶל
זִמְרַת רִנָּתוֹי אֲשֶׁר תִּקְרִיבו
אֵלַי בְּמִקְדָּשְׁךָ רֵב • וְכֵס תִּשְׁיִבו
אִמּוֹ • תִּסְיָנָהּ וְאִנְחָה אֶכֶל :

שיר • שְׁלֵמָה הֵן מֵאֵר נֶאֱרָר
לְשֵׁם שְׂבוּ תְּרִשִׁיט וְגַם אֶחְלֶמֶת
אֶפְבֵּם יוֹרְעוּ וְכֵס נִטְעו :

וְכָבֵל דְּבַר מִצְחָה חֵלָא יִנְבְּרו
עַל כָּל בְּנֵי גִילִם • וְדָם רִמָּח
עַל מִי אֶרְבִּי יִדְּבֹו יִסְעו :

חֲסִידָא עֲבֵד לְחַסֵּד • לְחַסֵּד חַסִּיד • מִכֶּכּ מִכֶּכּ הֵלֶךְ הֵרָח :

רְשֵׁי וּשְׂרֵי אֵל תֵּל חֵרָח
רִנָּה-גִּנִּיךְ מִשְׁחָב
שִׁירֵי יְמֵי עֲלִיבָהּ וְנִסְלוֹ — **ל**
בְּתֵק חֵיבֵל חֲדָאוֹ
רֵד שְׁלֵמָתוֹ בְּלִי עֶצֶל
שׁוֹרְרִים לִימֵר בְּרִיכַת גִּיל
תִּעֲרִים חֲגִיגִים בְּמִקְדָּשְׁךָ
דָּוִם וְכֹל עֵילָת לִכְר עֵיל

אֲדֵר גִּמְרֵי סִפְרוֹ כִּי תֵם נִשְׁלֵם
חֲקִירֵיב אוֹתוֹ לְכַבֵּר מִשְׁחַת סִלִּים :

יהודה אריה ממורדינא בבית יצחק ו

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המפורר בתחברותיו באומרו מה חלחל חכמת הנגון
אל האחרים נגד נבנתו מארץ העברים כי בשעה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני בישראל ויכבו מהם כל האמונות הרמות והאמונות חכמים ומנא חלחל
עבר כנפרי' גם הוא באחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאוס לוקחה זאת ומי
יפכה המלך דוד זקן ועמלו לא יחזק עוד אשר עמל לו מראש בסדר למוד סרך בסיר לכל
בני חסד והיות ויחזק ככתוב בספר דברי הימים להבנים משום המועד קול והנה להם
כלים תאליהם זמרא רמזא וזמרא רמזא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראשון וסבי ועשה חסד להמלכים משבת קדם * אכן קורות בתים הזרים ורהיטנו
דרהטנו משוריי בארבות וילח הזקן נכרים הספיקו להסכיחם מכל דעה ולהעבירם מכל
הסכלי כי אף ה' היה בעם ויחזקו ויפכלהו ויטעו כור רק מכל בינה ואלף גם זאת ביהות
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם סמך ממנה אחרי כן מולתם סריר מעיר
בחרות אלה באחריות הימים * והללו את סה' כי נפגם שלמה לכרו בווימו בחכמה
זו * ויחכם עכל האדם לא לבר מאמתנו כי ידמיוהו ויסה ערך מאמתנו לרבים אנשי מס
ממשפחות הארמה * אשר עכ סרת את פני ביהדות רמזות חכמי מאטוה גם האמר
לפני * וחי עד לבנה אשר בחיים היום ירום ונבנה הוד והדרת און ומכאן חן חסדיו
במחיקה מלפון אחרת אשר בספר החקון אלל אשר לא מישראל הנה ערבים בהוסם
תלו כנורותיהם וואמת ה' פיקח עבריו * זו כחו לאלהיו שכל ועשה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם מהם סחננו ואלף הוא היה מתכוין לבחור את הסם אשר קנה לו כנגד המכרכי
את ה' ויום יום לעומת מחברתו היה מביא איה מחזור לר * מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה עד כי מסכיל לאסף קבץ כמה מהם והיו לאחרים בידו וכאשר סודרו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם ממנוע וסמך וחרני
חזקו עליו דברי סרירי עם ובראם הגרוב המהולל נעולם כמה מסה ס' יסמרהו אלום
ממכלי יחל לתקם אל הרפם להסחיר אחריו סם טוב מכנים כי הוא תתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל * ולזכות חבוריו היות כי וסודרו והרבים ופארו ויסראלים ירונו
במועדים ובחרוסים סל מנה * גם אנכי מאז נמחתי במספר אוהביו הפסרתי בו עד מאד
והערתני עליו דברי * עד כי אסתייעה מלחא תורות לבוא כל וכאן פנים עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אונם בא והסכים לשלם נדרו להרשים ברבר הכור וסדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנחה וניחוחין אחר להקרבא ליה מנהון בתפלה למסחירא האלהי המזכר
כהאון וכראוי ואותי סה לעמוד על כל כרה סלח תבא עכ המכור לסדרו להדרו להגיה אורו
ולספון עינים על עבירות וסמאות הרפס * והגם כי נהפך לאלל כנור ואלו מקור דמעה
על לבי חלל כמי הנחמד זבולק נע הוד בחור בן כא סנה נעים זמירות קולו ערב ומרחה
באיה אשר עסקו דמו כמי חסם כת רבחים מבני עמנו זה כפסה חרפים ברור זה ימח סמם
מאנה הנחם נפשו לא אסמך עוד בקול פרים וסרות * בכל זאת לא חפכתי להעביר על
המנהג אחרתי במסר זאת ירחם ה' על נשמתו וליתר היהודים תהיה לאורה וסמחה ינה
חלל אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בסקרו לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נענה

א ג ד 3 כפתח

כפתח הזה תאזן מקדש ולכן שגבות נעשות כמכונות יוראה הרואה כי נראה לפי המהבר
טוב שהקורא יגדל האותיות לאחור ויקראן למכרע מלך הזמר העגור כי כל מלהפך סדר
הכוחות מהמורגל ועיניהם יפותו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו נכל לא חס על כל אשר איננו נקוד מהתבונן כי בסיד רב מצויין אבל הסטה
מז ומחין הן בקריאה בסגס נכון למחזרים וסגסו לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
בב קודק וטעמן וקדחוק לתפארת הקריאה והיא תהיה יתם נעתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכינו להתחיל לסלסל ונראה הקפת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר תם כבוד לה' לשאר מקום מקדש מעט וסמכות מזה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את ביהם להבין בחכמה הנגון מכין פס תלמוד האחד בלוי כי כן בטוחני
מיום זאת חבור זה לאורה ירכו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם הם וכיוצא
בהם - ולהפיר מלב העקוב כל טיבא אם באלו ותבא בכמי הגולה אחת אחד מן חמשת חסרי
המחזיקי כל חרם וכל בינה אשר אין להם חלק בה יחזקו לאסור אשר דבר זה מרגרים ולא
ד' י' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת סאלה זה יח פס' בהיותי מרביץ
תורה בקי פירארה ועל לסתום פה דובר בלבלה בדרך זה וחתמו עליו כל גאוני ויכחזה
אשר בימים ההם יראו רבי' ולא יראו מגמת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעשות ער אשר תשוב חמת אביהם סכסמים ורחם יחור יבנה ביתו נאזה קדם
ויפקוד את בני לו למפעחותם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
העדה אף גילת ורין מרוב טובי לא כיום הזה אשר כל א' ממנו סר בסורים פס לב רע
מקוצר רוח ומעבדה קסה מזרת הגלות בפני יסיר את הסירה ועליו לבן דוי
בי אז לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמח כספם
וזהבם אתם פרות וכרמים וה' להם לאר עולם על כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוכה ה' כיון
מהרה אתם

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגונים	1
יגל	חרון כו	רקב לבו	מכל	המורות חק	ומסמונים	2
כיקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אונים	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	לסורוכסים	וחשמונים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוב ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עטרתה	ליושנותה	כימי	בני לוי	ברוכנים	6
הביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגילורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצוח	ועז חרורח	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנושרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדוק עולם	באראלם	לפצות	בז	כעל מינים	11
לא עזר	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינת	חיות מנת	גם לו	כמו חם ח-	מוזינים	13
חלש	במחלוסות	ובחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	חלא יצמח	משה	במתנת	כשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן הוא	בעושחו	בזכות	ופעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
ער צור	למקדשו	בתדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חמוס'קא שטח או שטח
בני רעת מבני קהלנו יצו אשר בחגים ובמסעדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לשבח יגדל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסדר וחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת . חקס ארס לגרסם
בשיח שפתותיו עונת ואמר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והמסור
אסור וחלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים מסחרב חכית מסוס אל
חטבת ישראל אל גיל בעמים ואותם תציג לבח ברברות בעיני חחמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם מתופשי התורה יצא נא דבר מלכו מלפני חסורי בתורת
בחלכת אם יש איסור בדבר ואם קול חמוסל הוא וזו או קול ערב למיט לחללית .

תשובה

הא מלתא איתא בפ' דגמין . דגרסינן התם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל ראסיר שרשט וכתב לחו אל תשטח ישראל
אל גיל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחח'חא ח'ם זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל . וממאי דאמר דלא שלח לית בשיר לא שמיעי דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאוסר לאסור זה דזמרא דפומא הוא . ומה גס בראיותו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' ז' ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה וכו'
לשחרטכס ביאר בת' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ'ל . ואולי עינינו ראת בשל אחרי' סחפוסקי ג' כל שונות אלו וקרא
זו דגרס' בסוף סוטה אמר רב אודנא דשמעא זמרא תעקר אמר רבא זמרא בביתא
חורבא כסיפא שלא קיל' ישורר בחלון חורב בכף ובפ' חלק ת'ר הקורא פסוק משיר
חשיר' ועושה אותו . וזמר כו' ולכן אמר כי לא טוב חרבר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלח שכל מיני זמר לדבר מצות מותר גמור חוץ ודברי מר
עוקבא קראס מתנגס ומה שדברו הפוסקים חג'ל קראס סרוגין ועל בן לא יצא
בלהא שים עישי' אלח יזהנת הסעטיק בעיין כל הנאמר בזה כמקומותיהם ימצא כי
שטח ח'לוקי ברבר שתי' הגה כסעשת חומר ואירבע ככונתו וזמנו . תא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא חג'ל לשורר במשתח חייין . חר' לענג עצמו כמלכים חת' לשכח חתן
וכל ה' או דבר מצות יואנו נוסף בה עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בה לזכרה
לעתות במצות . תא' זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבזת לא יפקקו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו ב שיר דהות סטט' במנא בין דלשנות ולומר בפה א'א וכתב להו אל תשטח
דשטע ככל גונא אף בפת . וכן חר' מבס כתב ז'ל סוף ת'ל תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל מסמיעי קול של שיר אסור לשטוח בחס ואסור לשטען
כפני החרבן ואפי' שירה נפת על חייין אסור וכו' עכ'ל חרי שאם' שחניגין בכלי אסור
ואפי' שירה בפה שקלה טסט על חייין . אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין חכונה
זחוסין דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא משתח חייין מותר מכתב רשי' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מ'ל ראסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נכין
אסור בעלמא בכל אופן . וכך חתוספ' בן משמע מדקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'
פירוש

צורדשו לרעתי דאלכ מה תרוחנא אם חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חיות דבשיר עדיף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשה הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מרכת ואפי' שירת
 בפת על היין אסורה כדלעיל אבל לא על חוץ סותרת ואף שהמור כתב ס'
 חנל ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משהח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפה אסור אף בלא משהח וכו' וזה חכמי בעל ש"ה לומר רס'
 ומימ' פסקו דדוקא בבית המשתה כו' מיהו כתב המור בשם מימון ואפי' שלא בבית
 משתה וכו' עכ' אומר אני דלעולם ועד גם חתים ורמבם סוברים ברש' שלא על
 היין שרי מדינת המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתה נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחציא דאיתא בירוש' דיש גלותא הוה קאי דמיך כומר פ' בשכבו
 זבוקמו תיו מזמרים לפניו עכ' וזאת החלוקה חר' שאמרת לענן עצמו במלכים
 זבענין זח' ס' ל גם לרמבם בתש' דאף בפה שלא במשתה אסור וכן לתוס' אבל
 בפה שלא במשתה וס' לא לעונן בכניס לים לא למשה עצמו לתור או לחתלמר
 או במצות שר או מוטל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליכא דכע' סותר וזיל בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן והגלות חתוה עליה ואיך נשמה ובירר קרשנו
 למשה ואנו גול' ועל' אסור פ' חלק אודנא דשמעא וזירא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישראל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליכא חיל'
 דמשתה חול לא אל גיל לא במשתה יין ולא במלכ' בפה סותר אך אם יחיד
 לרבר מצוה כמו לחתן וכלה זכיצא נער יכתבו דמות נמור הוא דחא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתה היין שחן שתי החלוקה היותר המורות גלי חתן וכלה זכיצא
 חתירי כמנא דהמור אל' ס' שולח כתב בשם אבי העזרי' שכתב לומר לגוי
 לגנן בבלי שיר בחופות דאמירה לגוי במקום מצוה ס' חר' שקרא מצוה
 לגנן במשתה היין דחיתת דברי רמבם סוף הלכות תענית כ' הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תושבחות או שיר של דוראות לאל וזיצא בהן על היין עכ'
 וחסור שם אבל מותר לומר שירות ותושבחות על היין בבית המשתה עכ' וסמך ח'
 טכ' תביאו בי' שם כתב דלשמה חתן וכלה שחוא שיר של מצוה כותר וכן פסק
 זכתב הוא מהרי קארו בקצור' דהגיה המגיה וכן לצורך מצוה כגון בבירר חתן
 זכלה חבל שרי עכ' ובכתב מרובע גר' פ"ט חרף פ' אין עומדין עלה דהחיא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דמוטא אסור ח' כגון נגינות של אהבת אדם לרבה
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחה'
 וחרוק חסרו של הכה' אין אדם מיר' נמנע מזה וטענת כל ישראל לאמרן בבתי
 חתני וכתתי משה או בקול נגינות ובקול שמחה ולא דאיע' מי' שמיחה בואת עכ' ל'
 ומש' כל חקורא פסוק משר חשירים ועושה אותו כמין זמר כו' בכת' הוא שלהכי
 נקט שיר חשימם לחיותו שיר של אהבי' של קרש' דאסור לעשותו חול' וכן מש'
 חקורא פסוק בבית המשתה שלא בזמנו דצח באו' שלא בזמנו שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום דאי' שיהא אסור לומר פסוק כומר לכבוד ח'
 ואיני רואה שיטל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל לח' בזמרה בכה'
 בשבתות רשומים ויום טוב יקרא דבר מצוה כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרט כלה היא אצלנו וחייבים אנו לקשטת ולשמחת בכל מיני שמחת ומתעורר
גם כן נאמ'וביום שמהתכם ומעריכם ומצות על השצ' להנע'קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לתשמיע קולו יחירי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יחיה טוב • או
אם יעמדו אצלו מסייעים אשר הנגם ה' קול ערב וכלי סדר רק אה אריאת בנחוג
כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עמו ויקרת שיתיהם ויערכו לו האם יחשב
לחס לחטאי וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו ול' מכה שחנך כיצר אם יש לך קול
ערב וכו' • ואם כן אמו בשכיל שחנן ה' לאלה ידעת תחכמה בסדרת ובאים לבכה
בה ה' יחיו חטאים בנפשות חלילי נגור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקרים
בחבור' ולא ינעיסו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולת • חסרא דסד' דאסור אפי'
ביחור ודאי מסמע שחרי אסרו וזכרא דגראי אי אסיר ומיחיד חוץ • ואנו אשר
חיינו בעלי המוסיקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמי אשר יאסרו
ביאין אתנו עוד חכמה ונצקק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
ודאי משום אל תסמח ישראל אל גיל ולא עלה על דעת שום בד או חכם לאסור
מלשבח לה' ית' בקול היותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
היו מרקים לפני הכלה כראיתא ככ' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
שחצ' קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח שטתית ושטותית לתהוא סבא כמו
שנו' טס' וביום שמחת תורת יש חונים מרקדים וסל' בהיקם כבה ועושים שאר מיני
שמחה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להורות לה' בכל אופן נכבד וטפוארן' ואולם
עוד שמעתי דמסתייע האוסר ממאי דכתיב איך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נמצא דרוקא ות' • ה' אסור עורנו חץ מאדמתנו יוגם בוח קרא ולא דקדק
שחרי שאלת האת' • ככל לישראל חיתח שישירו לחם לבקשתם מסיר שחיו
חלוי' אומרים בבית הקריש ווחו שירו לנו משיר ציון ולא אסרו שירו וחסרו כתם •
וחם חיו משיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על ארמת נכר ולא
אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' ול' על נחרות ככל בשירדנו
לגולה וטאלס נכ' שישירו לו כמו שהיו כשוררים על חרוכן עכ' • וכן אע' ול' פי' זה
המסור נאמ' על לשון הלויים שחם המטוררי' כגלותם על ככל עכ' • ואם אסור לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירין תקנום •
וכן המסורים שחיי אומרים הלויים על חרוכן יאסר לנו לאומרים עתה בגלותנו •
אין מקום לגמגם רק על חלומים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודבר
בצות אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה ודאי שר' דחרי הוכחגלעיל
שרש' ותוספות והמכב וכל גלילי עולם לא אסרו וזכרא חפוכא אלא להתענג כמו
בין או במלכי אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכס' לחתלסר יהא סותר כי אם
כשר הרבר וטוב לעשותו לשמח חתן וכלה וכבה להורות לאל ובכל דבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שירעו קצת וצריך להשתלס יותר
ולתעטיר בוכרונם מה שירעים כי בימים הבאים חכל נשכח • את זכר ראה קמן
שביתלסידים ונתן אל לבו ועתה עיניו א' נהרי נחלי רבש וחכמה לקיים או לבטל
חל' אשר כתב המחקק • חרי קאס וטוב שיקק • תעטיר יחדת ארית ממוריא •

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתי ומה דהיתר מפרו דיו מודע
 שמו כמערות כי יפה דן ויפה הורה הלכה למעשה לרנן על הרבה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסיקה * . זכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרקע פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכם בראשם הגאון אלוו כמחזק זל סורנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופנמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהנני סתתו עלינו
 בקולם מפירי הדיוטות המרננים בקובות וכרחובות * בכך סית לה' ומהנו לאלהינו עד כי
 נזכה לפיר מיר חרם בליאת גוללת נפדות נפסנו אז נבילה וכסמחה בימעותו עדי עד *
 נאם בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למנחם הסקה

דבר מפתח אף למותר כי עתה גם עברו חיל דאיות מפלת המוסק מודע מופת נאף
 אמרנו איך בהם נפתל ועקם כי כלם כנחיל למבחן ומסירו אהרנו הנה ה' מבסס אל המחמיר
 כתב סוף ה' וכן גזרנו וכו' וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תוספתות או סיר על הוראות
 לאל וכוונתו בהן על היין ככל הפתא ומה אס על היין דקדוש לכאח מן הכונה הכסוף מחמת
 אכילה ושתיה מותר * בבית הכנסת דאח בו אכילה ושתיה רק הכל דמה ותפלה והוראה
 על אחת כמה וכמה דמותר לשוור סיר על הוראות לאל יתב * וכל המרבה לשוור והלשים
 יפסנו בקול ערב ומנתו לסע הריוה משוכח ואם מותר [אזרחא מביה] הלא ממה לאס
 על הארץ ללמוד לתכלי זה לסיוכל לעמוד ולסר בקדם כקול עוז והדור המבזה היא בחבר
 כי ברוב עם הררת מלך * ושלטי הגבורים פרוק אף שומרין מסיק נמי להתרחק חזקו כרף
 לפנים * הנעיר אזהב האמת ולמי פאמתי

לבי סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מביה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהונך * אל תקרי מהונך אלא
 מחונך ומי ממוחה ביר מי מתנגן ומשורר בבית הכנסת בשבתות ובימים טובים ובחפץ
 חתנים וברית מילה לא ראה מאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *
 הנעיר ברון בסתר שבואל זלזה

קרא קא כונח הממשיח את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר ביותר רבו לפניו יתברך ומדקאמר קולך פתח ולא קאמר באוריתא ולא ברבר
 שרטי משמע שכל מיהיה לעבודתו ית' לרית נחוח לפניו ובפרט בהלל ומחזנים ודברי סיר
 ולפני גליוית' ובהלל ולנים ושירים ישר כחם ובהם נאמר כבר את ה' מהונך וממה שחונך והם
 ה' לית הערבי הכא' במסקל וישעור כפי דרכי המוסיקה ומסכתא לבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא מפאנו איש כנענבה

מאן רלא ידע בנבי המור לא ידע מה ידון ביה מטובן ערבותו ותועלתו אשר בשמים ומעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר מיר גיון אשר לי מפלא סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמישי הסרתיו מרבוי מאמרי חזל עליו בגמרא במדרשים ובספר הזוהר וכמה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסיקה טובה בעיני אלהים וליכא
 מאן דעליו דבמחזנים מידים ופיוטים לחלל לאלהינו בבית הכנסת וכלל סגולתו מזה

ומה דהיתר

החזיק חף כי ימנעו והתעסקים בה חפי כגלות המד והמחזה הזה אשר לזה הנני מקדים
לכל מה שכתבו הנאמרים רלעיל *
חלם יחודך בכחך משה מפאנו לכל מתקבץ וישיבה :

גדרשנו לאשר שא מאתנו בחונן וכשור' המעולה כמר שלמה מחאדומים
יצו איש מנמכת אשר כמת יגיעל יגעהיה אדם הראשון להרשים
מוסיקה עברי' וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן הראוי יקום איש להחזיקו להרשים
באה או לקנות מחם מיד אחר : לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת פעלת שרי
חקמאור ודת אנתנו הם נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש הנושך על כל בר
ישראל אנת שיחיה שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי' אשר בחבור
זה במסיקה חואת שלא ברשו' המחבר הנל או יורשו' בוטן מ' שנים מחיום : ולא
יכל בגורת ווגם בן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
או אחרים שלא ברשות המחבר הנל שיעשה בחם : וזוה רוסם לסימן שנתרצה
שימכרו על אחר : וכל ישראל ישמעו ויראו כל חלכר ברשת האלה וחקל לזה
חואת : וחשומע ישכן במחוטאנן ובצל שר' יתלונן בברכ'אמן : ויציא חשון שם :

יצחק גרשון

משה כחן פורם

יחודת ארית מסודרנא

שמחת לרנאמו

משה קבצו עם ישראלים בשרתו עולם מלא כבוד
 וסבכל תמיד ובוקר ערב שמו את המהרים לענו יפן במקום
 הוא מושיענו הוא מלכנו הוא אבינו הוא אלהינו אחד
 הוא כל לעני שניה ברחמי ומושיענו אלהיכם ה' אני
 הללוה ודור לדור ציון אלהיך לעולם ה' ימלך
 הללוה הללוה

ארבעה קולות

ח

אלהים

והאר הטיבנו

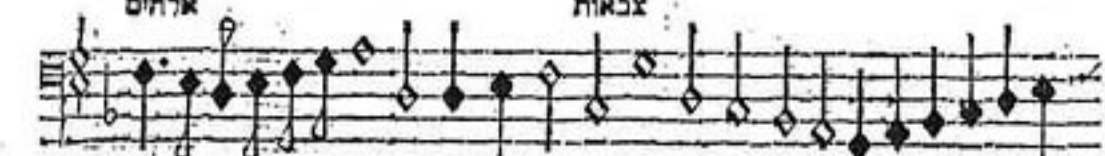
פניך

ונושעה

אלהים

צבאות

הטיבנו

והאר

פניך

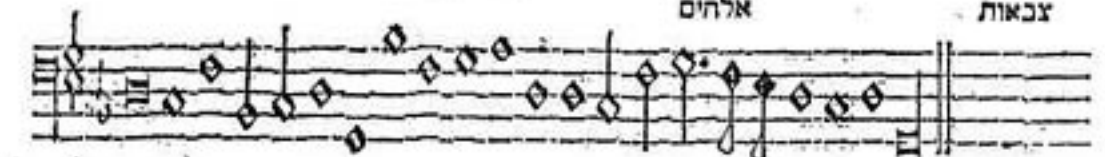

ונושעה

אלהים

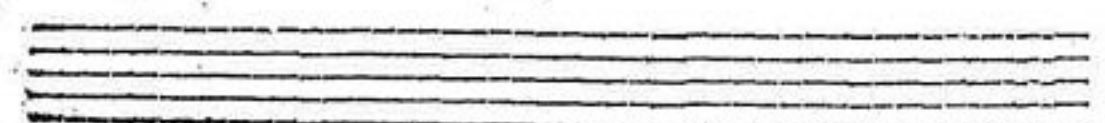
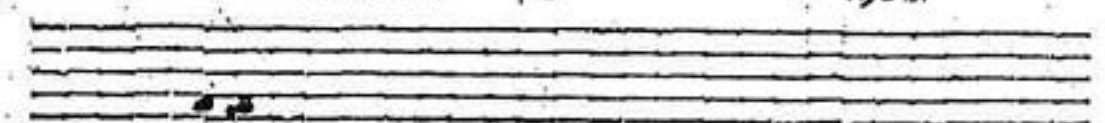
צבאות

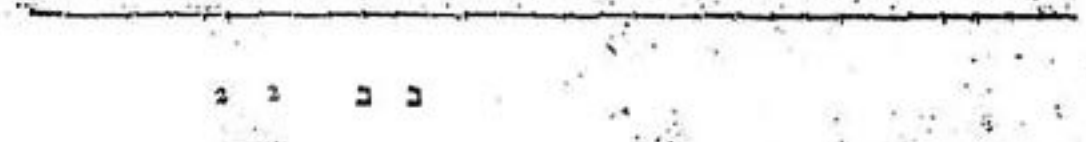
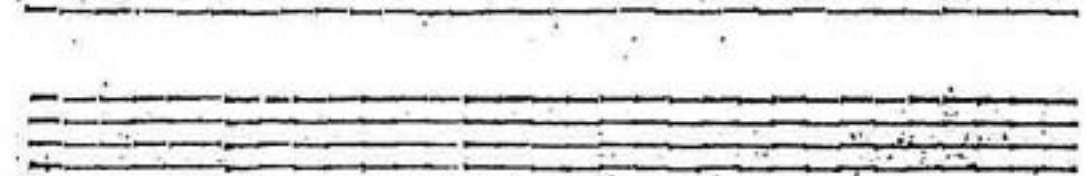
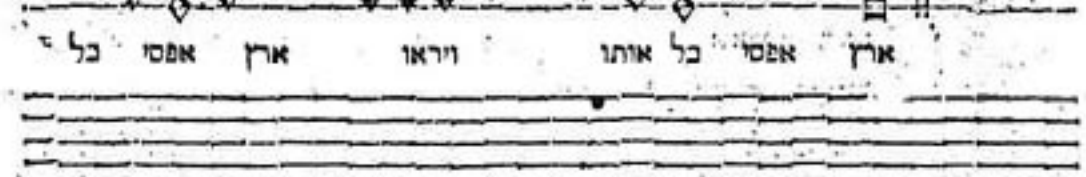
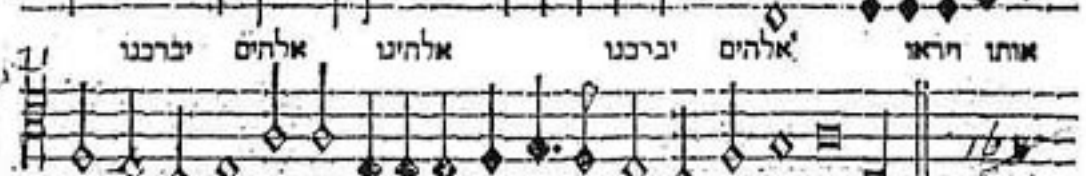
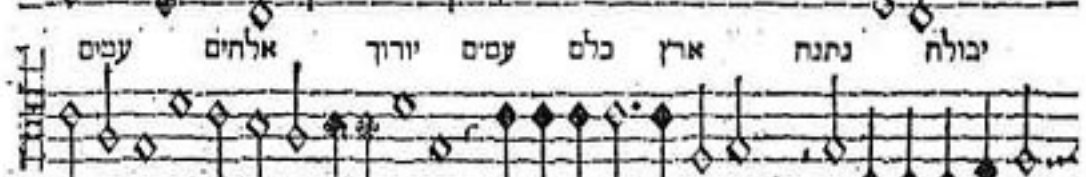
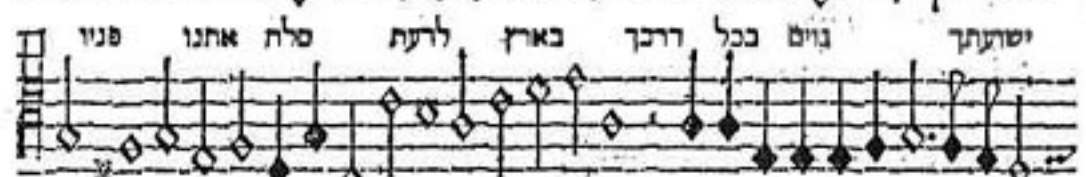

והאר הטיבנו

פניך

ונושעה

ארכה קולות

את כוכבינו כבינו גם ישבנו שם ככל נהרות על

מזכירי שאלות שם כינורותינו תלינו בהוכח ערכים על ציף

ה' שיראתנשיר אירצין כשירלנו שירי שמתחורג לינו שירדברו

לחבי לטוני תרנק ימיני תשכח ירושלם אשכך אם נכה ארמת על

ה' זכר שפחתי ראש על ירושלים את אעלה י' אס אונרכי לא אס

בֵּית כֹּהֵן הַיִּסּוּד עַד עַרְוֹ עֵרְוַת הַאִיִּמִּים יְרוּשָׁלַם יוֹסֵאת אֲדוֹם לִבְנֵי

אשדי לנו שנמלת גמולך את לך שיטלם אשרי הערוהת ככל

Handwritten musical notation for the end of the piece, featuring a double bar line and a repeat sign.

הסלע^ט אל עולליך את תנץ שיאז

ארבעה קולות

40

בחי' ה' אהילת ה' את נפשי הללו הללית

The first system of musical notation for 'The Bird Song' is written on a five-line staff. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. The notation includes various musical symbols such as stems, beams, and note heads, some of which are diamond-shaped. The system concludes with a double bar line.

לו שואטן אדם בבן בנדיכים תביוחו אל בעורי לאלתי אוסרת

ח' על סברו בעורו יעקב שא אשרי תשובת

The first staff of music is written on a five-line staff with a treble clef. It contains a sequence of notes and rests, including eighth and sixteenth notes, and a double bar line. The notes are mostly diamond-shaped, which is characteristic of early printed music notation.

אשר כל ואת חים אתוארץ שמים עושה אלהיו

זוקף ה' עורים פוקח ה' לעולם אמת חסומר במ

The first line of musical notation is a single staff with a treble clef. It contains a series of notes and rests, with some notes marked with diamond-shaped symbols. The notes are mostly eighth and sixteenth notes, with some quarter notes. The melody is written in a key with one sharp (F#).

לעולם ח' יסלך צדיקים אדחב ח' כפופים

[illegible]

חללתי חללוהו ודוד לרור צמח אלהיה

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notes are diamond-shaped and connected by a line. Above the staff, there is Hebrew text: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי יִשְׁמַח בְּיָדָם" (Hodu la-Yehovah ki yismach b'yadav). The notation ends with a double bar line and a fermata.

חללויה חללויה

187

חמשה קולות

ההולך ח' ירא כל אשרי חמעות שיר

לך ושוב אשרי תאכל כי כפוך יגיע ברכיו

בניך ביתך בירכתי פורית כנפן אשתך

ויתים כשתילי ויתים כשתילי ויתים

ח' ירא גבר יבורך כן כי חנה לשולחנך סביב

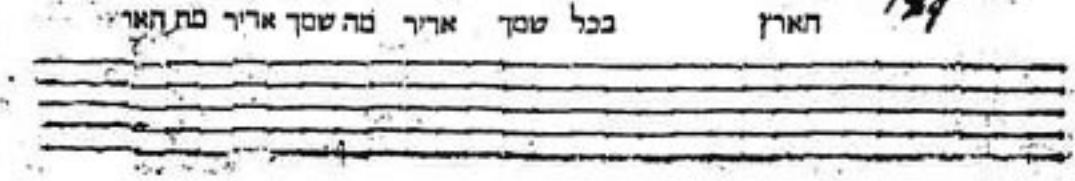
ימי כל ירושלים בטוב וראת מציון ח' וברך

שלום ישראל על שלום לבניך בנים וראת חיד

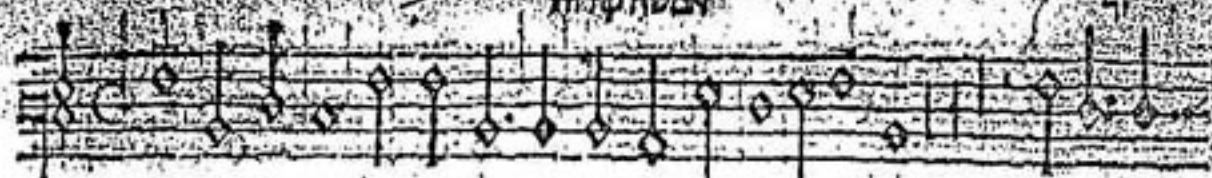
ישראל על שלום שלום ישראל על שלום שלום

Empty musical staves at the bottom of the page.

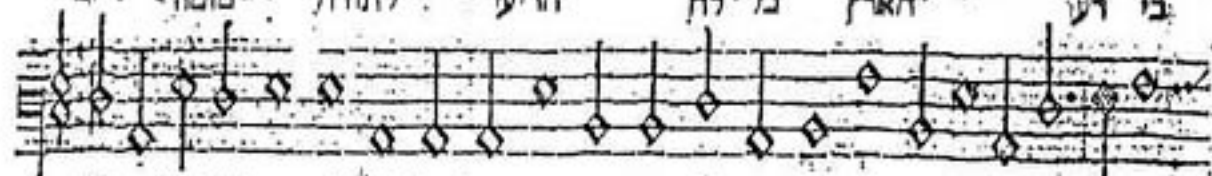
תַּמְסַח קוֹלוֹת

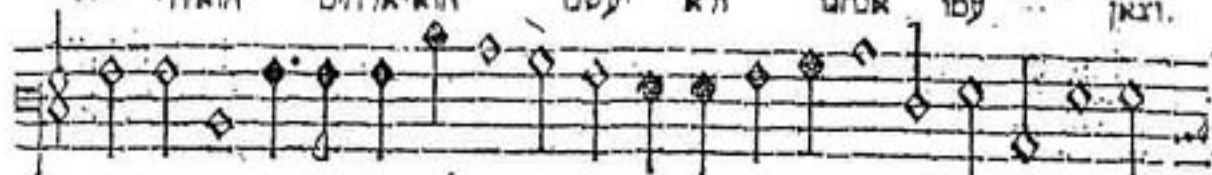
המטה קללה

בי דע הארץ כל לה חרש לתודת סמסור חרש

וצאן עמו אנה ולא קסטו הוא אלהים הוא

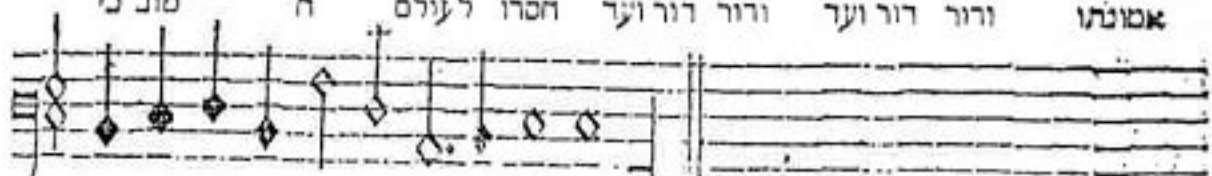
חודו כתחילת חצרותיו בתודת שקרו בא ברעיתו

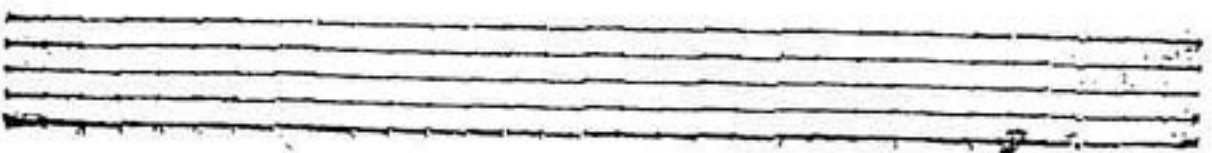
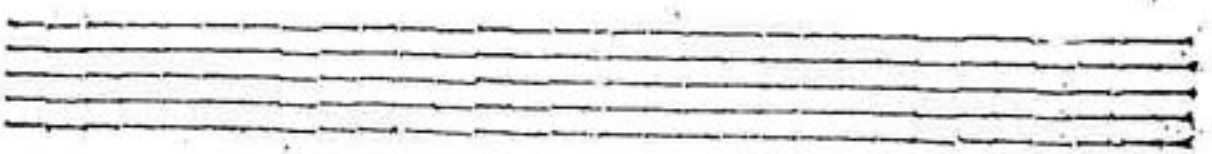
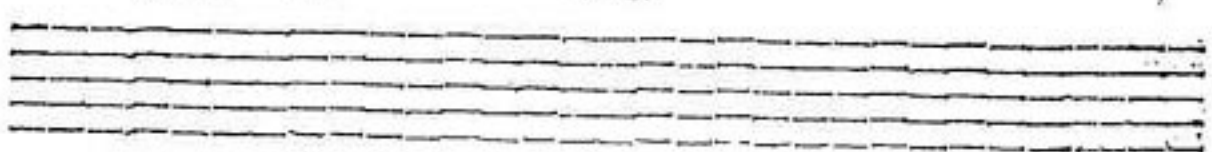
אמונתו אמונתו ודור דור ועד שמו ברכו לו

אמונתו ודור דור ועד ודור דור ועד חסרו לעולם ח' טוב כי

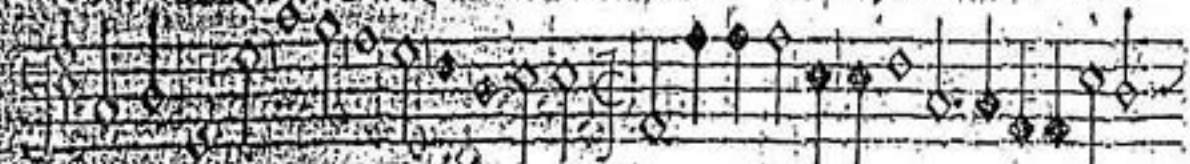

אמונתו ודור דור ועד

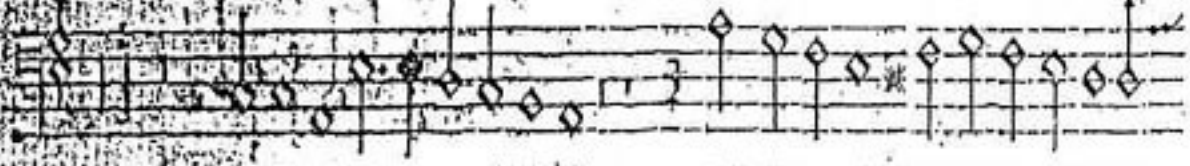
לחיים פלמנקו ותעמידנוהו : כלום : אלוהים יתן ויחיה תלמידיו :

ותקננו כערט וחבן סלמך סבת עלנן חפרים וסלמס רר

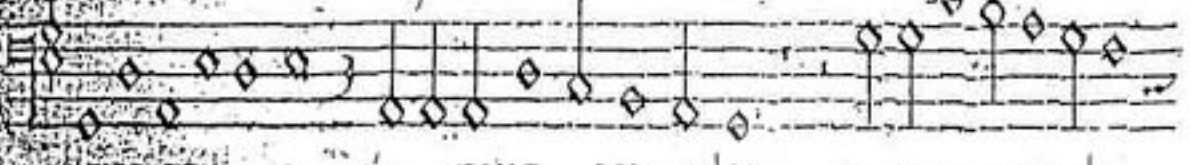
שםך למען וחוסיענו - מלפניך מוכת כעצת מוכת כעצת

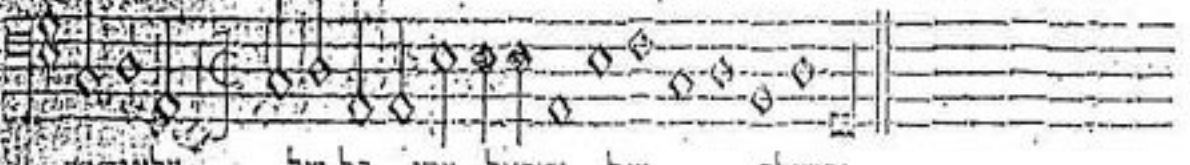
צא"מ ושמור צאתנו ושמור מלפנינו שטן וטובו צא"מ

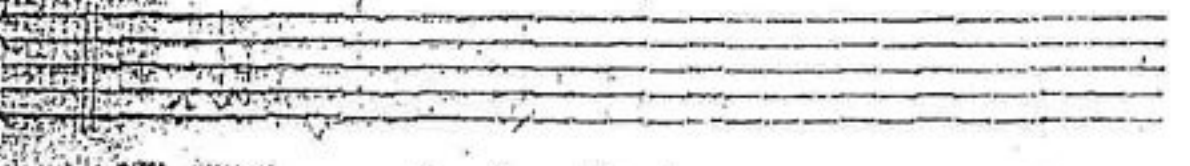
מלומד סבת עלינו ופרוס עולם ועד סעלת המזבאן

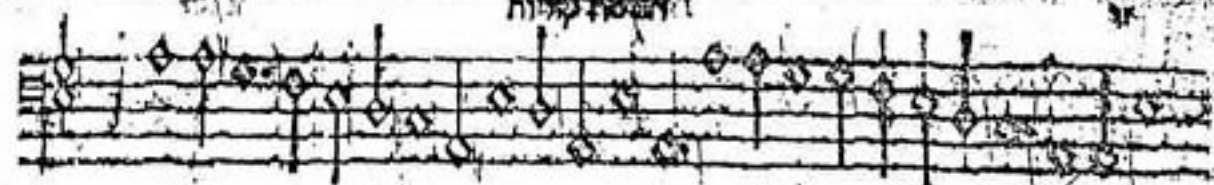

שלום סבת הפורס : שלום סבת חפורס ח

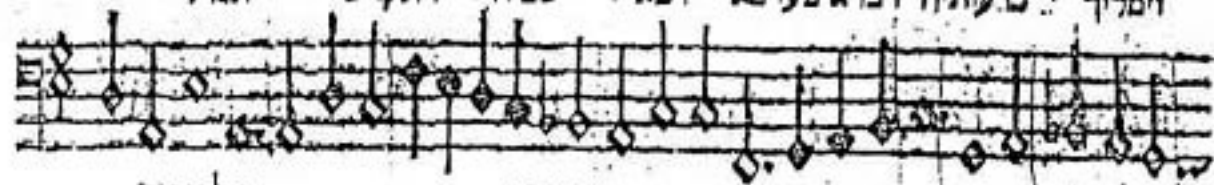

ירושלם ועל ישראל עכו בר תעל על גבוי חייט

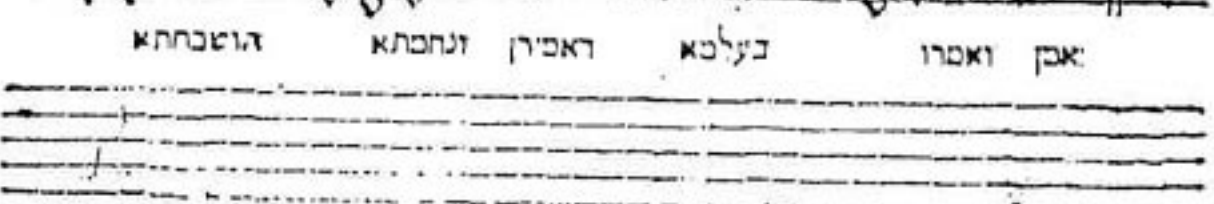
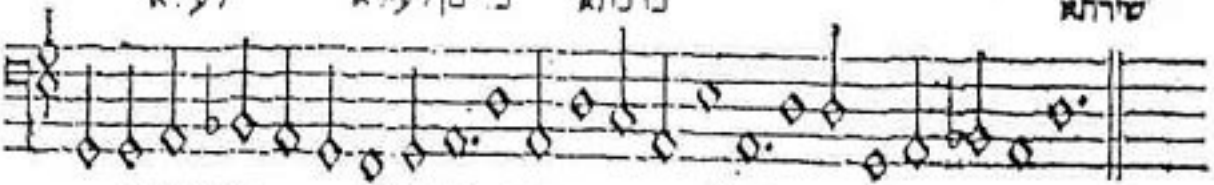
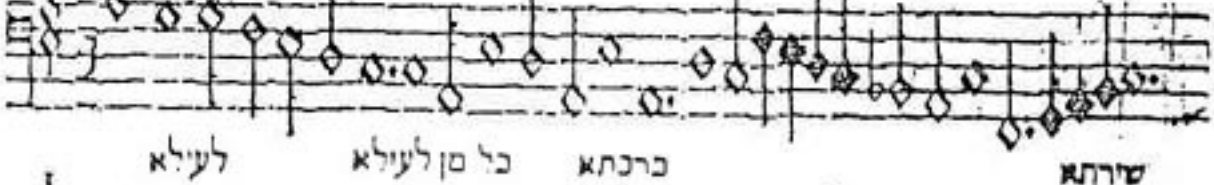
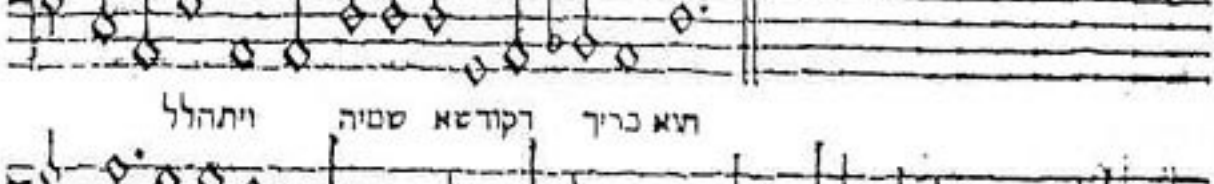
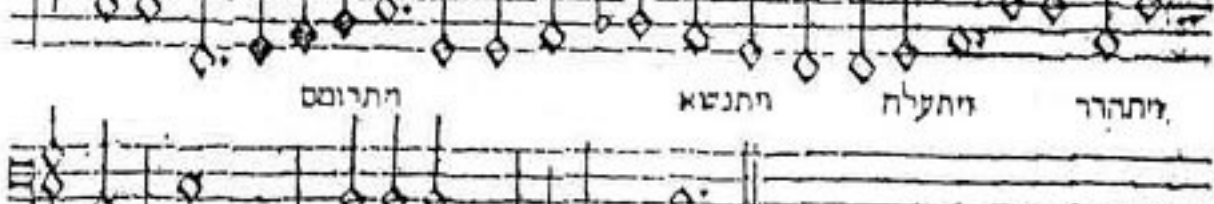
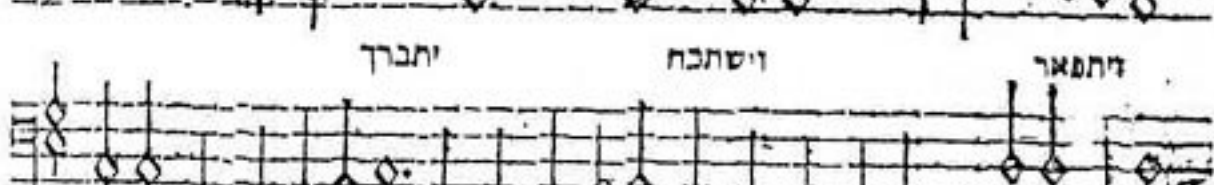
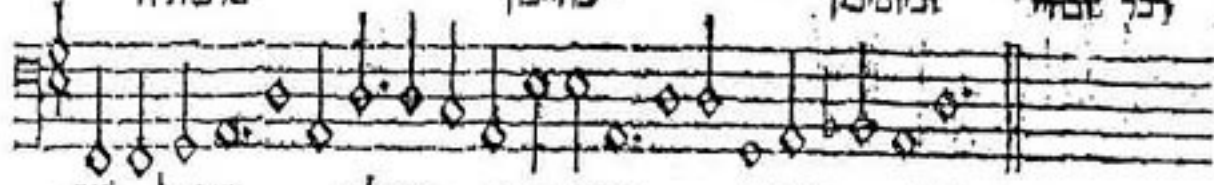

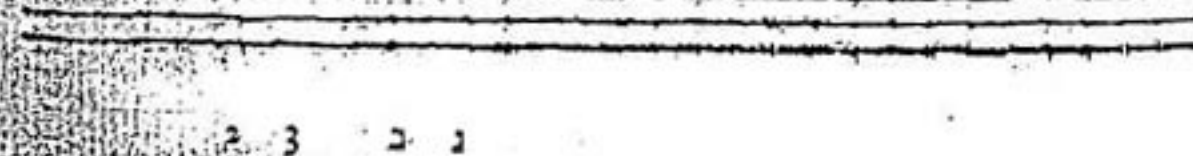
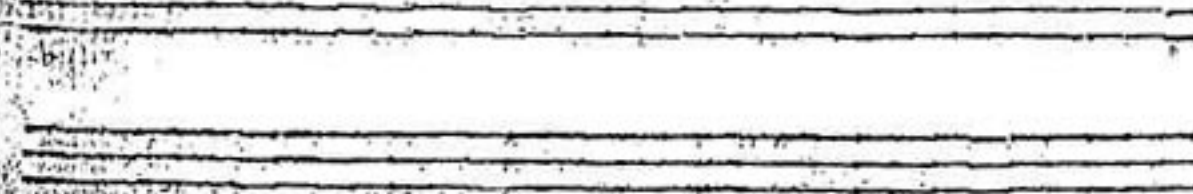
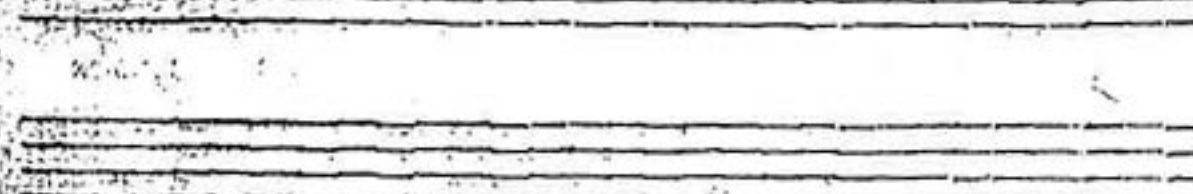
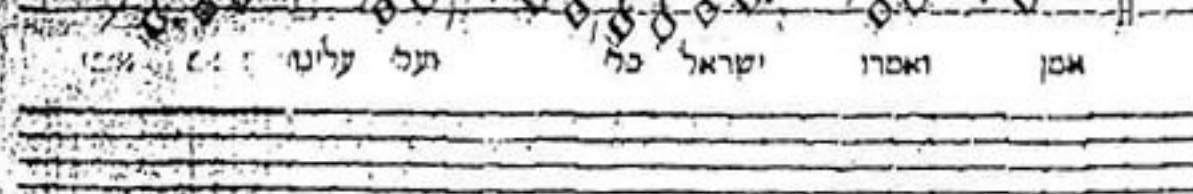
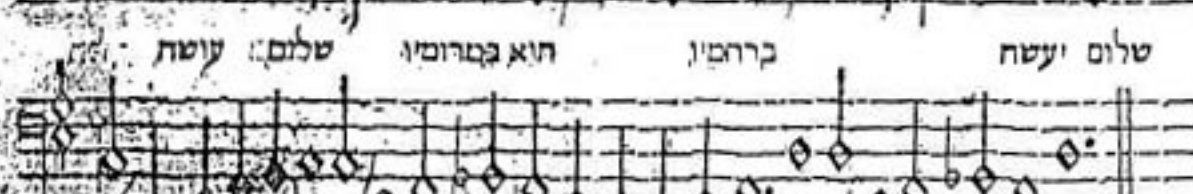
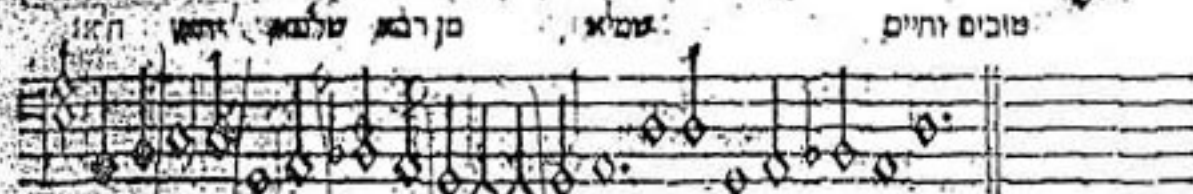
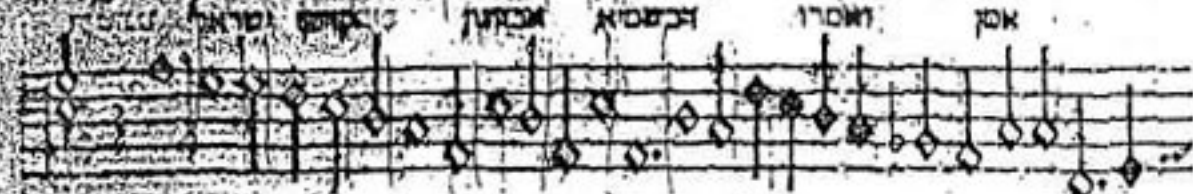

וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו

וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו וְהַשְׁמִיטָה לְפָנָיו

חמשת קולות

ה' בשוב המעלות שיר

ולשוננו כחולמים היינו היינו ציון שינת את

אלה עם לעשות ח' הנריל בנוים יאסרו או רנה

טובח שמחים חיינו עמנו לעשות ח' חנריל

הלוך בננב באפיקים שביתנו את ה'

יבוא בא הדיע כתר נישא יכבה ילך הלוך ילך

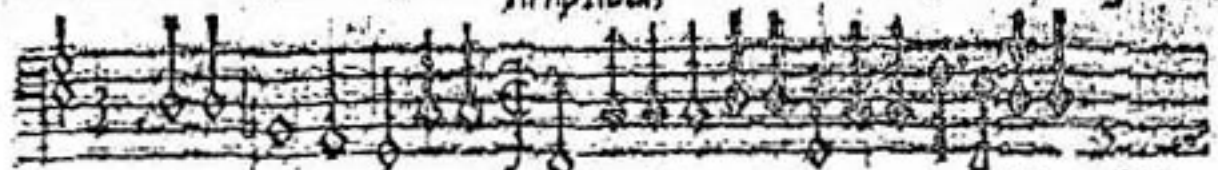
אלוכותיו נישא אלוכותיו אלוכותיו נישא אלוכותיו

המשתקלות

3

חברים אל עינך אבך למעלות שירי השבח ה' יישר
וארץ טמט ערש ה' טען עורי ה' עזר יבא מאין
שומר ה' ישראל שומר ישן ולא ונוס לא חנה
יכב לא השמש יוסס יסנך יד על צלך ה' יישר
ה' נפטר את ישמר רע סכל ישמר ה' כלילח ורח
כעתה שלם וער סעתה ובאך צאתך ישמר
עולם וער

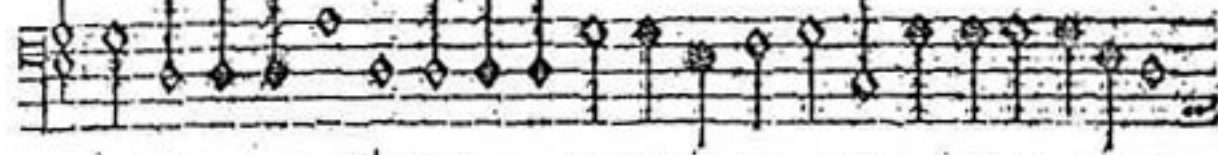
Empty musical staves at the bottom of the page.

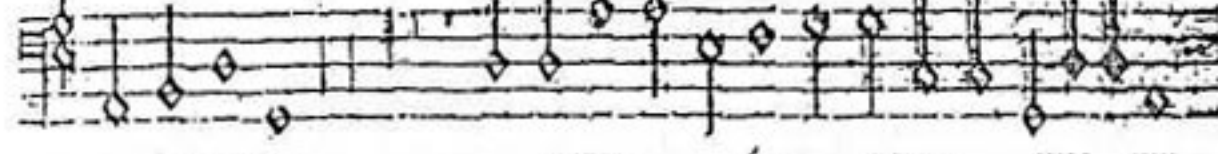
לְמַבְרֹלָה וְתִפְחָה עֶרְבָה וְתִגַּל וְצִיחַ סִדְרֵי יִשְׁשׁוּם

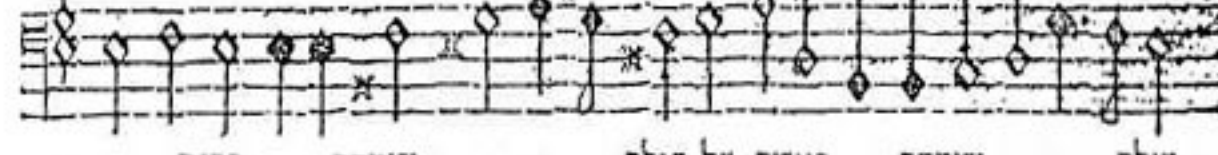
ח' כְּבוֹד יִרְאוּ חֶמֶת וְהַשְׁרֹן חֲכִמָּה הוֹד

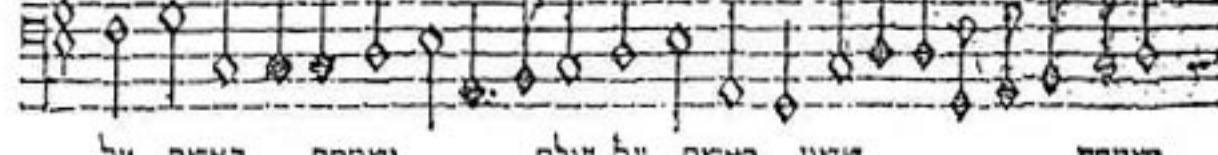
חֲרִישִׁים וְאִנִּי עֹרִים עֵינִי תִפְחָה אוֹ אֱלֹהֵינוּ חֲרֵר

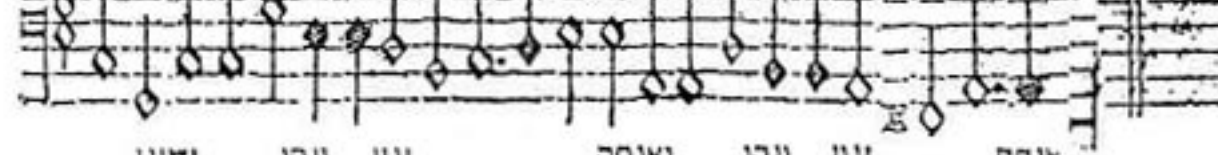
צִוֶּן וּבֹא יִשׁוּבֵךְ ח' וּפְרִי תִפְחָה

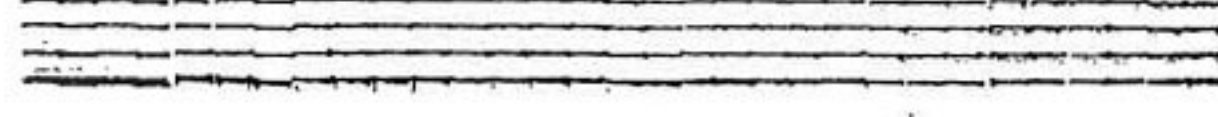
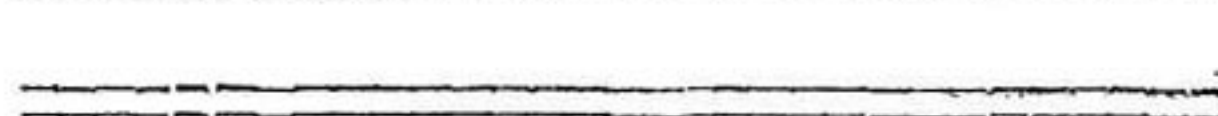
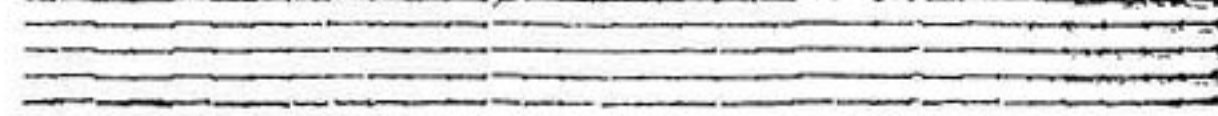
עוֹלָם וְשִׁמְחָה רֹאשׁוֹ עַל עוֹלָם וְשִׁמְחָה בְּרַחַם

וְשִׁמְחָה שִׁשׁוֹן רֹאשׁוֹ עַל עוֹלָם וְשִׁמְחָה רֹאשׁוֹ עַל עוֹלָם

אֲנִתָּה יִגֹּן וְנִסּוֹ וְאֲנִתָּה יִגֹּן וְנִסּוֹ יִשְׁיִנוּ

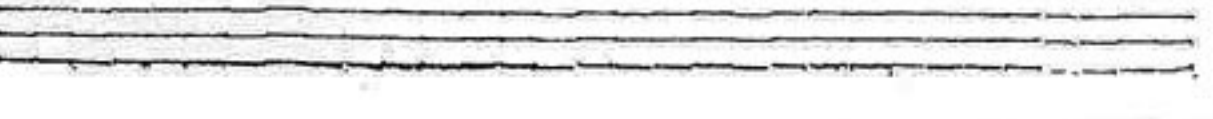
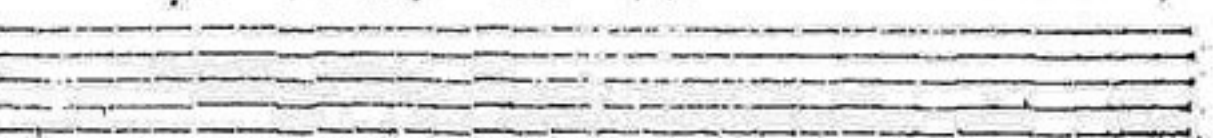

 בִּירְכֵת מִצְוֹת בְּגִמְלָה אֶתְּךָ

[illegible]

וְיָמֵינוּ כֻּלָּם יִשְׁמְעוּן
וְיִשְׁמְעוּן כֻּלָּם יִשְׁמְעוּן

שָׁלוֹם וְיִשְׁכָּאֵל אֵל שָׁלוֹם לְכֹנֵד בִּנְיָם וְכָאֵם חֵיב

[illegible][illegible]

שֶׁשׁ קִלּוֹחַ

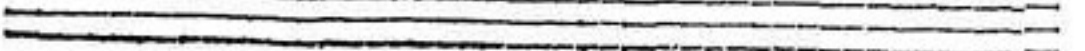
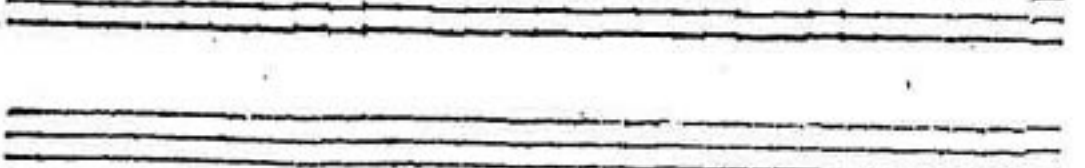
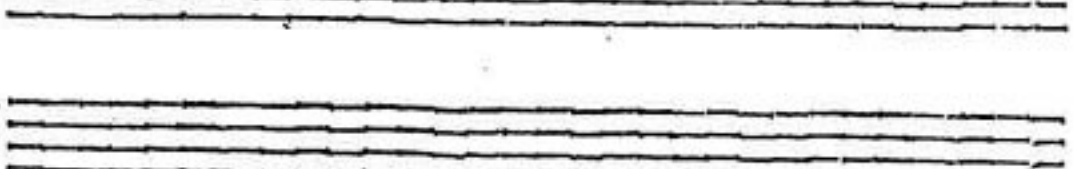
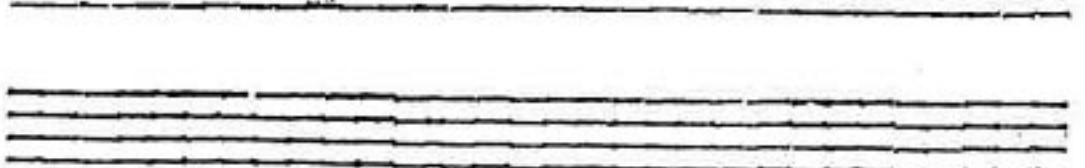
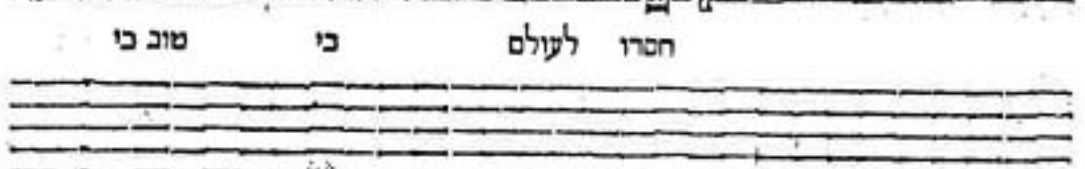
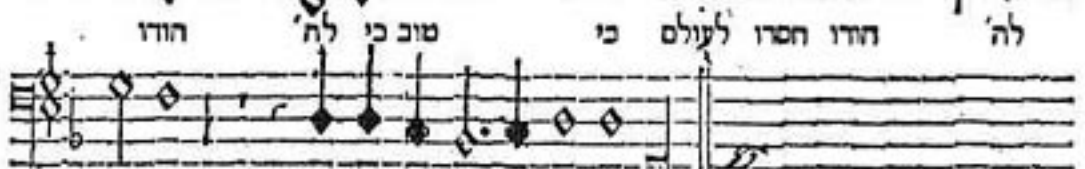
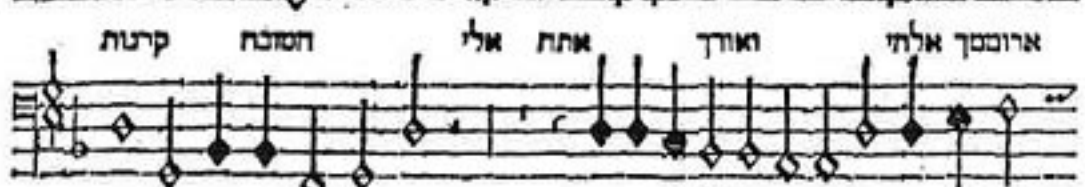
בִּאֵד

בְּ

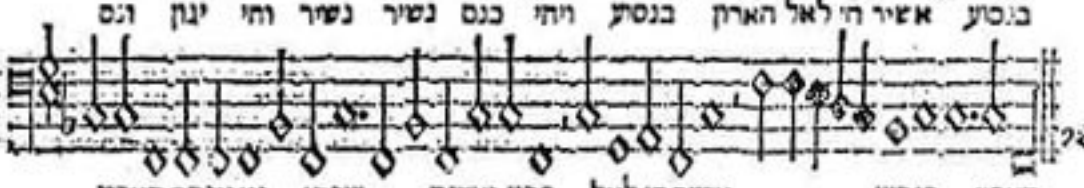
אֶבֶן עֲנִיתִי בִּי אֹדֶד עֲנִיתִי בִּי אֹדֶד
 לְרֹאשׁ חֵיתָח חֲבוּגִים בִּאֵד אֶבֶן חֲבוּגִים
 בְּעֵינַי נִפְלְאוֹת חֵיתָח חֵיתָח חֵיתָח חֵיתָח
 עֶשֶׂת חֵיתָח עֶשֶׂת חֵיתָח עֶשֶׂת חֵיתָח עֶשֶׂת חֵיתָח
 נְגִילָה בּוֹ וְנִשְׂמַחַת נְגִילָה בּוֹ וְנִשְׂמַחַת

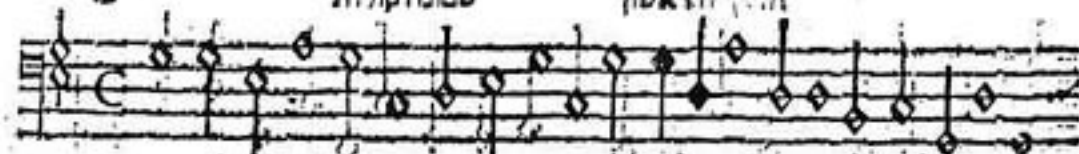
ששת קלות

כר

כו ששח קולות באמו
 כבוד לה' חבו אליו בני לה' חבו לחדד מסוד
 בכה ה' קול שמו כבוד לה' חבו ועז
 ארץ (ב) אתה' חסד קול ה' כבוד קול
 לבנות ענל כמו חרקים הלבנן
 יחולל ה' קול מדבר יחול ה' קול ראמים בן כמו ושרון
 וישב יושב למכול ה' כבוד אומר כלו ובהיכלו אילות
 ה' יתן לעש עז ה' לעולם מלך ה'
 בשלום עש את יבך

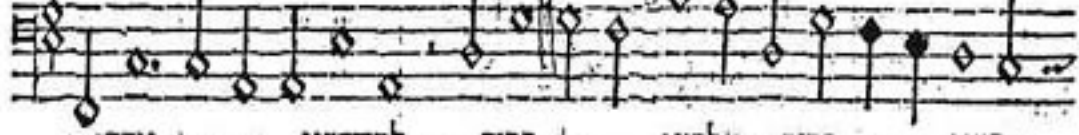

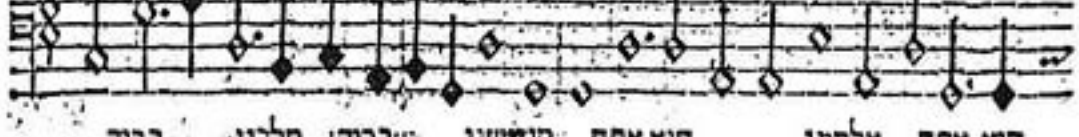
כמושיענו אין כמלכנו אין כאדוננו אין כאלהינו אין

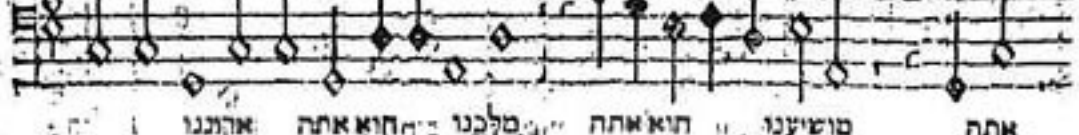
למלכנו נודה לאדוננו נודה לאלהינו נודה

אדוננו ברוך אלהינו ברוך כמושיענו ברוך

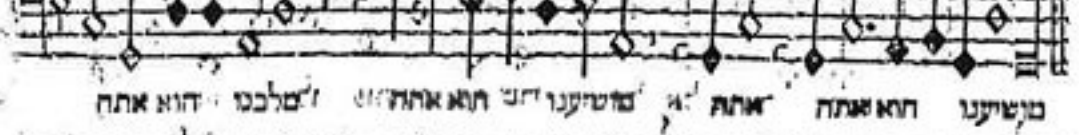
חוא אתה אלהינו חוא אתה כמושיענו חוא אתה ברוך

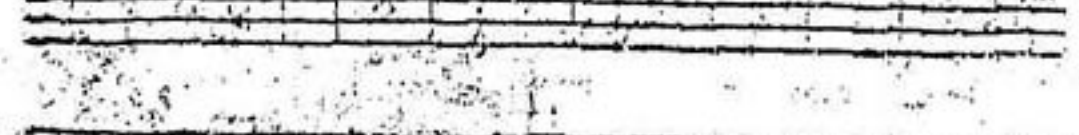
אתה כמושיענו חוא אתה מלכנו חוא אתה אדוננו

אדוננו חוא אתה חוא אתה כמושיענו חוא אתה

כמושיענו חוא אתה חוא אתה חוא אתה חוא אתה

שבת קולות

שני

נח

עת שר אל אל אשר תרן לבני ולסון בשמתי שיד אפתח
 ארון לו פותחים עת שני אל אל אשר ארון לו פותחים
 טוב אל יתרו במסב במלך בו לציון ראשון
 ארון לו פותחים עת שר אל אל אשר ארון לו פותחים
 כלילת ארון לו פותחים עת שר אל אל אשר
 חתונה חתונה וכלבן שבת לראש תרן נא ימי
 ישוב ארון לו פותחים עת שר אל אל אשר ותרן
 ים אבנים אלהות בפנינים וקר לפני לפני
 פותחים עת שר אל אל אשר בארון

וְחִיר וְאֵין אַחֵר יִבְצֵאוּתוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִבְצֵאוּ שְׁתֵּכֶם וְהָאֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ יִבְצֵאוּ

לְכָל יְעָרִים אֲרוֹן חֲנוּ לְאַחֲרֵיתוֹ סִף וְאֵין נִעְלָמְכִי חֲדָד

סִגְלָתוֹ אֲנִשִּׁי אֶל נַחְנוּ נִבְרָאתוֹ שֶׁעַ וּסְלִיכָתוֹ נִדְלָתוֹ יוֹדֵת נִצְרָ

נֶאֱמָן נִבְיָאוֹ יָד עַל אֵל לַעֲמֹ נָתַן אִמֶּת תּוֹרַת וְתַפְאֲרָתוֹ

לְוֹלָתוֹ לְעוֹלָמִים רַחוּ וְיִסֵּר וְלֹא הָאֵל יִחְלִיף לֹא בֵּיתוֹ

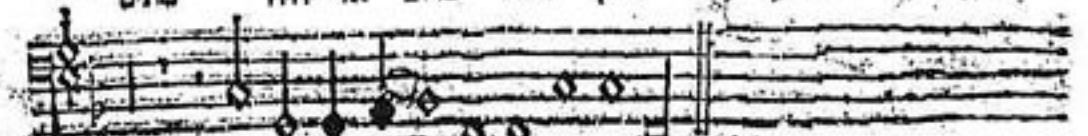
בְּקִרְבּוֹתֵי רַבֵּר לְסוֹף סִבִּישׁ כְּתִירֵנוּ חֲדָד צוֹפֵחַ

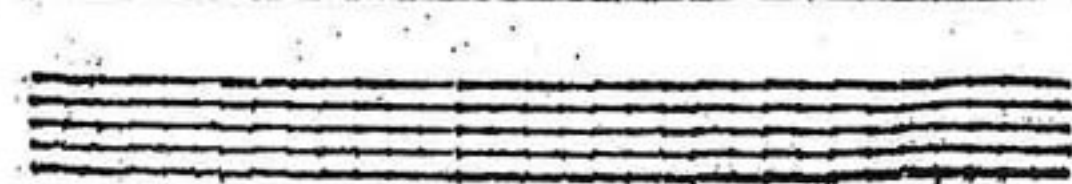
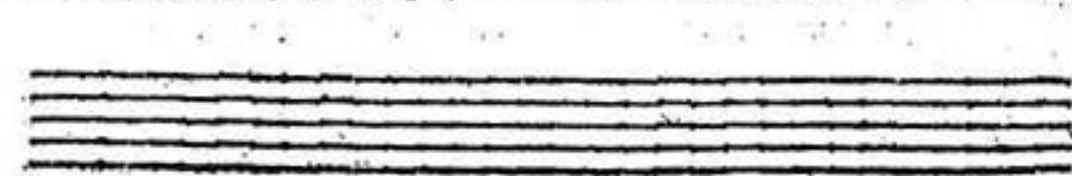
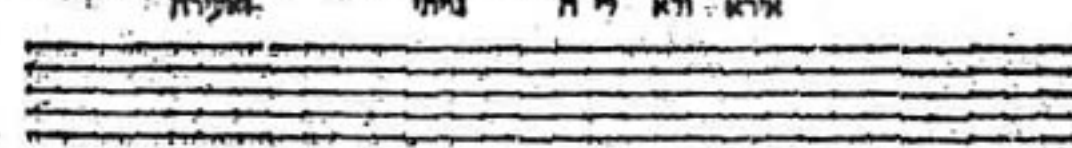
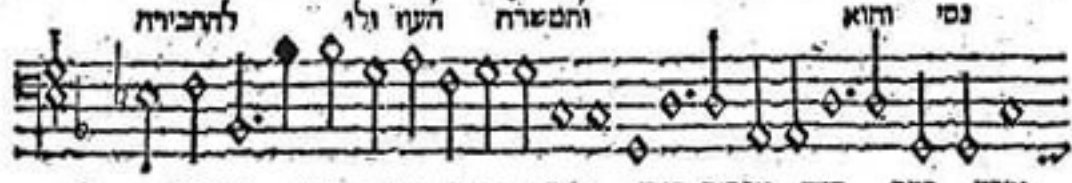
יִשׁוּעָתוֹ קִצְמַחֵנוּ לְפָרוֹת מִשִּׁיחָנוּ יִסֵּן לִקְצֵי יִשְׁלַח

תָּהוֹ שֶׁעַ עַד עַד בְּרוּךְ חֲסִדוֹ בְּרוּךְ אֵל יִחִיד בְּתִים

תְּחַלְתוֹ 190 שֶׁעַ עַד עַד בְּרוּךְ

לב ראשון שמונת קולות

גבור סמך חזן בנחמיו ה אתעא איש אשר תללחת

תקתו גבור ישרים הרועו יתח בארן

לעולם כי חסיד ורחום חזן לער עוסרת

נכון יירא לארעה ששמינה צדיק יהיה קולם לזכר ימש לא

נחן מור יירא לא לבו סמך בח' במח לבו

יראה רשע בגבור תרום קרנו לער עוסרת צדקתו לאכזבים

האברשעים רשעים תאות ונמס יחזק שניו זכמס

בָּסוֹר רֹאשׁוֹן שְׁמוֹנֵה עוֹלוֹת לֵךְ

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל בְּסוֹר לִבְּךָ בְּכָל ה' אֲדוֹתָ תִּלְלוּ

לִנְפֻלְאוֹתָיו עֲשֵׂה זֵכֶר לַעֲדָה עוֹשֶׂה תַעֲרִיטוֹ פָּעִל וְהִרֵר וְהִרֵר

לַעֲשׂוֹ הַגִּיד מַעֲשָׂיו בָּה' וְרָחֵם חֲנּוּן

כָּל נַאֲמָנִים וּפְשָׁעִים אֲמֵת יִדּוּ כַעֲשָׂה נִיִּים נִחֲלָתָה לֶחֶם לֶחֶם

קִדּוֹשׁ בְּרִיתוֹ לַעֲוִלִים צִדִּיק לַעֲשׂוֹ שְׁלֵחַ פְּרוֹת וּפְקוּדֵי

עוֹשִׂיחֵם לִבְלִי מִזֶּכֶר טָבֵל ה' יִרְאֵת חֶסֶד רֹאשִׁית שְׁמוֹ וְזִמְרָא

לַעֲדָה עוֹשֶׂה תִּלְלוּ

246

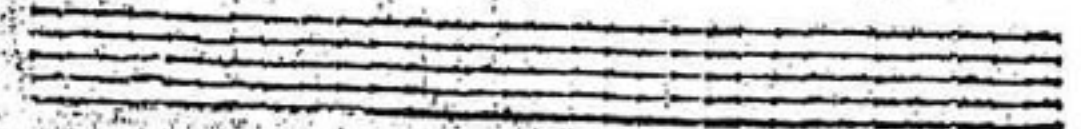
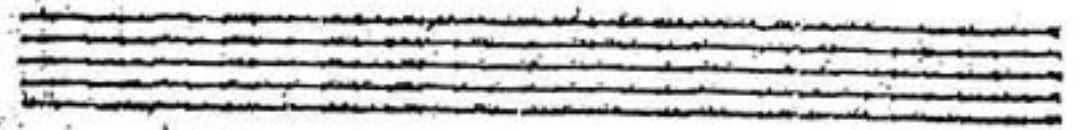
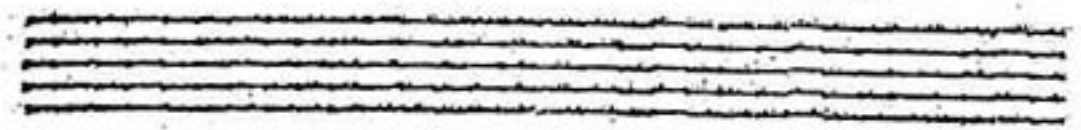
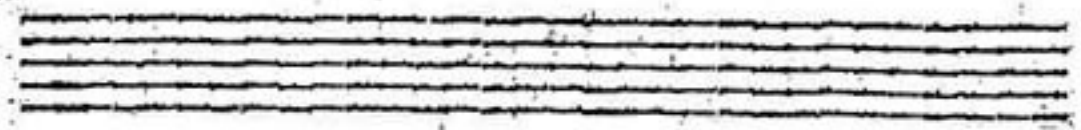
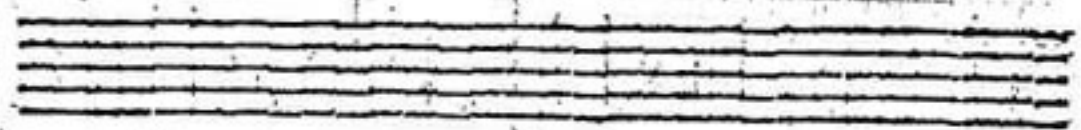
לר' ראשון שמונת
 לה' להודות ליוכ חשבת ליום שיר כבוד
 חסד בבקר להגיד עליו לשמן ולזכר
 כבוד חזק עלי בלילות ואמתך
 מעשך גרלו מח מעשך גדלו מח
 יבין לא תכיל מחשבותיך עסק נא ח'
 סעלי כל רשע עש כפ רשעים במרח חתאת
 לעולם מרח ואחז עד לחשמים אן
 בשמן בלתי קני מים חיים ח'
 בלבנו באח ישרת כחצי צדיק רען

לח

ורעננים דשנים בשיבת ינובן קוד יסנת

קילתח ולא צור צורו ת ישר כי לחניד ידו

בועולתח ולא צור צור בו

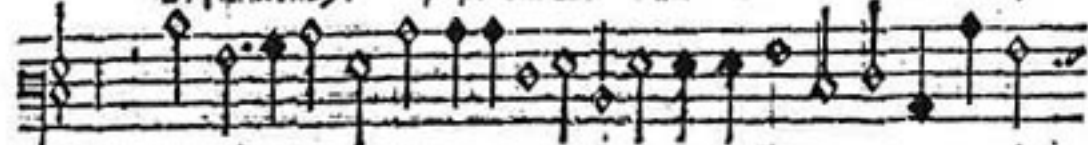
שבת קלח

ראשון

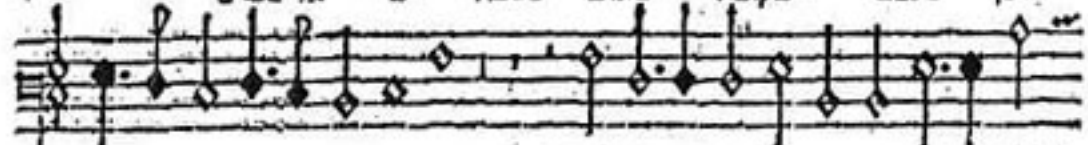
ל

בעלמך כבוד נבנסת בנות לנפשות חן יקר לעשות אחזקן למי

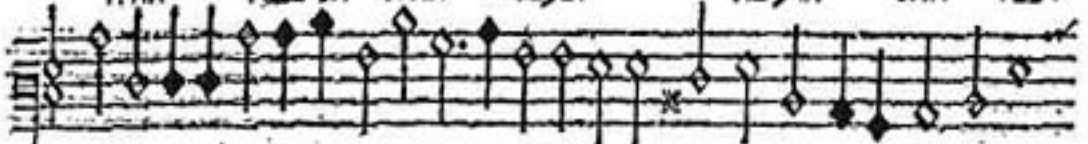
לכן נתבצר מקומות מאור נשמה יצר אל בשרם

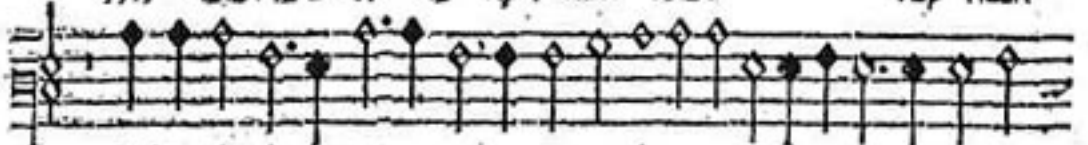
לו לעור חן בעי ומאן נרשמת וז

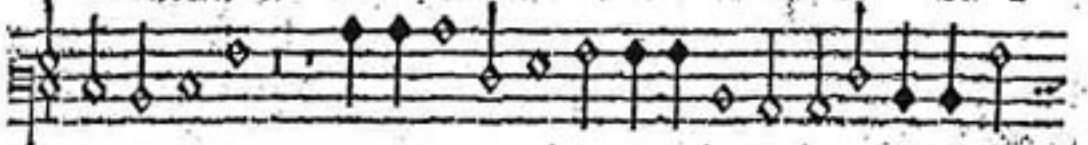
כבוד הלא הרעיסת ובעבור תחית לא כבוד תחית

חכמה קנה לבת אצלו ליקח כדי לו יש בלסוכר חיל

מי אשר יחסור לא יבוח למאד תורת בני כבוד לו לחתיל

ותרמה תאכל היא בלחמו שכל בת ואשת יחריטת

סופו בוח אשר נאלמח לגושים רחל אל

ביתו ועל כנפו ותחסת מנוח לכבודה

מְסִיחָה בְּרוּחַס תְּשִׁים יְהוָה וְעוֹר יָמִים כָּל בְּכוֹרִים הָעַמִּים וְרֵאוּ

וְהִצִּיחַ, הָעוֹשֶׂה הוּא אֵלֶּיךָ יְיָ הַיְּהוָה הַיְּהוָה תְּשׁוּקָה

בֵּיתָה חֲבֵנָה בְּנִיל חֲבֵנָה - הַרְבֵּית אֹתָם יִמְסֹל וְהוּא בְּכָלֵמָה

לִירֵדוֹ חֲבֵד שֶׁר־ אֵל וְאֵתָה וּמְדֻבָּחַת רֵב בְּרִי

וְעֵלְמָא קִזְלֵאן תְּלִבְלֵי לְעֵלְמָא

